

Med ullstrumpor och hasor
 Står han i Bacchi skjul.
 Gammal, fet och ful
 Han Bacchi fransar binder,
 Wisar glad och trinder
 Sina blomster-kinder.

En rätt och äkta Swenskt Soldat
 ger lif för Kung och fosterbygd,
 och Åran är hans första bygd,
 som äkta Swenskt Soldat.
 En rätt och äkta Swenskt Soldat, m. m. ::
 I njets Stat?
 En kandidat —
 I bål och fat?
 En half Prelat.
 Men åran är hans första bygd
 som äkta Swenskt Soldat.

Sålas i Björnståbils Wotthandel i Stockholm.

E L D E R S O N,
 Elmén & Granberg's Tryckeri, 1825.

GS 333

Fredmans Epistel, angående sista Balen på Grönlund.

... Mowitz, i afton står Baln
 ... Hemma hos Mollberg förpraln;
 Just der du ser ljuset.
 Och lyktan uppå huset,
 Der ackurat står Baln.
 ... Stöt i ditt Waldbhorn gå på,
 ... Rät man Brandwattorna gå;

Hwad står du och undrar?
 Stor sak, Drumslagarn dundrar,
 Och klockorna de slå.
 På det mörka blå
 Den blanka månen glimmar,
 Tills om några timmar,
 Stjernehwalfwet strimmar.

2.

. . . Echo är stolt här i gränd
 . . . Hornet åt byggningen wänd;
 Blås den Menuetten.
 Som han med Clarinetten
 I går söng här i gränd.
 . . . Lilla i fönstret der står.
 . . . Tjenare, syster, gutar!
 Släpp oss in i salen;
 Den hund den der korpralen,
 Han står mid dörrn och slår.
 Släpp oss in; du får,
 Din kurb, en het batalje
 Slår du hit kanalle,
 Tar jag dig i swalje.

3.

. . . Tack föra Syster, stor tack!
 . . . Barfota slussar och pack,
 Säg ni, Ert bagage,
 Att den som har courage,
 Skal alltid in. — Stor tack!
 . . . Skål Madam Wingmark, allons!
 . . . Det war en sup som war bon,

Hurra! jag skall blåsa
 Så fint som en fiskmåsa,
 Och dansa på en gång.
 Hurra, lust och sång!
 Jag mig en Kloris wäljer.
 Kärlek hjertat qwäljer,
 Klang hwad winbuteljer.

4.

. . . Hålsa nu Movitz — Wet hut!
 . . . Bocka dig, Kajsa gick ut.
 Bror hörde du inte?
 En sup hon dig påminte,
 Och därför gick hon ut.
 . . . Hurra hwad struswor och win!
 . . . Herrskapet mumsa som swin.
 Bergströmstan hon strattar,
 I skinkfatena, fattar,
 Och tömmer karasin.
 Och den der Rusin
 Som uppå wäfflan åter,
 Hon som är så feter,
 Säg mig hwad hon heter.

5.

. . . Etdt i ditt Waldbthörn — Ja men.
 . . . Mollberg nu dansar igen,
 Gårdig uppå foten,
 Biffom stod han i roten,
 Och språng för fienden.
 . . . Wästen uppsnäpter och gut;
 . . . Skjortan som wäddas war Jul,
 Blåttar uti trasor.